

Θεογονία

Ἡσίοδος

Μουσάων Ἐλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰίδειν,
αἴθ' Ἐλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέόν τε
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὄρχευνται καὶ βωμὸν ἔρισθενέος Κρονίωνος.
Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο 5
ἢ Ἴππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἐλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
καλοῦς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνούμεναι, κεκαλυμμένοι ἡέρι πολλῇ,
ἐννύχια στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι, 10
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
ἠδὲ Ποσειδάωνα γεήοχον, ἐννοσίγαιον, 15
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
Λητώ τ' Ἴαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἥῳ τ' Ἡέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Γαῖάν τ' Ὀκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν 20
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδήν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρότιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο· 25

«Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα γηρύσασθαι.»

Ἵως ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον 30
δρέψασαι, θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θέσπιν, ἵνα κλείοιμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,

σφαῖς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰίδειν.
Ἄλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα περὶ δρυῶν ἢ περὶ πέτρῃν;

35

Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῆ ὀμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἠδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὅπῃ λειριοέσση
σκιδναμένη· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου
δώματά τ' ἀθανάτων. Αἶ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῆ
ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἔτικτεν,
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἑάων.

40

45

Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσαι καὶ ἐκλήγουσαι ἀοιδῆς,
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
Αὔτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων
ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

50

Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
Ἐννέα γάρ οἱ νυκτὸς ἐμίσηγετο μητίετα Ζεὺς
νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἔτελέσθη,
ἦ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἧσιν ἀοιδῆ
μέμβλεται ἐν στήθεσσι, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσας,
τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου.
Ἔνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.

55

60

Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν
ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἰεῖσαι
μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἦθεα κεδνὰ
ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰεῖσαι.
Αἶ τότε ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῆ,
ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὑμνεύσας, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὀρώρει

65

70

νισσομένων πατέρ' εἰς ὄν' ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειῷ τ' Εὐτέρπῃ τε Θάλειά τε Μελπομένη τε
Τερψιχόρῃ τ' Ἑρατῷ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίῃ τε
Καλλιόπῃ θ'· ἧ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.

ἧ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. 80

Ὅν τινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο
γεινόμενόν τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἔέρσην,
τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ τε λαοὶ
πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι διακρίνοντα θέμιστας 85

ἰθεῖησι δίκησιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
αἰψά κε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσεν·
τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετὰτροπα ἔργα τελεῦσι
ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90

Ἐρχόμενον δ' ἄν' ἀγῶνα θεὸν ὥς ἰλάσκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Ἐκ γάρ τοι Μουσέων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιοδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί, 95

ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὄλβιος, ὄν τινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥεεῖ αὐδή.
Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλέεα προτέρων ἀνθρώπων 100
ὕμνησιν μάκαράς τε θεοῦς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
αἰψ' ὃ γε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδίην.
Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων, 105
οἳ Γῆς τ' ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτὸς τε δνοφερῆς, οὐς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.

Εἶπατε δ', ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἴδματι θυίων,
ἄστρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν 110
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων
ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο
ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ', ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν. 115

Ἦ τοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαί' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
λυσιμελής, πάντων δὲ θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότῃτι μιγεῖσα. 125
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
Γείνατο δ' Οὖρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὖρεα βησσήεντα. 130
Ἦ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἴδματι θυῖον,
Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῶ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κριόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε
Θεῖαν τε Ῥεῖαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε 135
Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἔρατεινήν.
Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὄβριμόθυμον, 140
οἳ Ζηνὶ βροντήν τε δόσαν τευξάν τε κεραυνόν.
Οἳ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὄφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων

κυκλοτερῆς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰσχὺς δ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.

145

Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσسونτο,
ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι·
ἰσχὺς δ' ἄπλητος κρατερὴ μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.

150

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι
ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,

155

Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός. Ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν τ' ἐφράσσατο τέχνην.

160

Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·

«Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.»

165

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντα ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
φθέγγατο. Θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
ἄψ αὐτίς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν·

«Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμέτερου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.»

170

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χερσὶν
ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.

175

Ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἰμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη

πάντη· ὃ δ' ἐκ λοχέοιο πάις ὠρέξατο χειρὶ
σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς 180
ἔσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὖν τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
ὄσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας, 185
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' ἄς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Μήδεα δ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὡς φέρετ' ἄμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς 190
ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισιν ζαθέοισιν
ἔπλητ', ἔνθεν ἔπειτα περιρρυτον ἵκετο Κύπρον.
Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὑπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην 195
ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐνεκ' ἐν ἀφρῶ
θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
ἠδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη. 200
Τῇ δ' Ἴμερος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φυλὸν ἰούση.
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
παρθενίους τ' ὄαρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε 205
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῃτά τε μιλίχιν τε.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησὶν καλέεσκε
παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. 210

Νὺξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτικτε δὲ φυλὸν Ὀνειρώων·
δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεσσαν 214
οὐ τινὶ κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή, 213

Ἐσπερίδας θ', ἥς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο 215
χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοπίλους,
Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἶτε βροτοῖσι
γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσιν· 220
οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἀμάρτη.
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νυξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225

Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόνετα
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόετα
Ἕσμινας τε Μάχας τε Φόνους τ' Ἀνδροκτασίας τε
Νεϊκέα τε Ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλλογίας τε
Δυσνομίην τ' Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν, 230
Ὅρκον θ', ὅς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
οὔνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων 235
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν·
αὗτις δ' αὖ θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίη μισγόμενος καὶ Κητῶ καλλιπάρηον
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρηα τέκνα θεάων 240
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὠκεανοῖο, τελέεντος ποταμοῖο,
Πλωτῶ τ' Εὐκράντη τε Σαῶ τ' Ἀμφιτρίτη τε
Εὐδώρη τε Θέτις τε Γαλήνη τε Γλαύκη τε
Κυμοθόη Σπειῶ τε Θόη θ' Ἀλίη τ' ἐρόεσσα 245
Πασιθέη τ' Ἐρατῶ τε καὶ Εὐνίκη ῥοδόπηχυς
καὶ Μελίτη χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυὴ
Δωτῶ τε Πρωτῶ τε Φέρουσα τε Δυναμένη τε
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια
Δωρὶς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια 250

Ἴπποθόη τ' ἑρόεσσα καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυς
Κυμοδόκη θ', ἢ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
πνοιάς τε ζαέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηῦνει καὶ ἐυσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
Κυμῶ τ' Ἡϊόνη τε ἐυστέφανός θ' Ἀλιμήδη 255
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδῆς καὶ Ποντοπόρεια
Ληαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια
Πουλυνόη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἑρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος
καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας δίη τε Μενίππη 260
Νησῶ τ' Εὐπόμπη τε Θεμιστώ τε Προνόη τε
Νημερτής θ', ἢ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτιο.
Αὗται μὲν Νηρηῖος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαι.

Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεῖταιο θύγατρα 265
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἢ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἴριν
ἠυκόμους θ' Ἀρπυίας Ἀελλῶ τ' Ὀκυπέτην τε,
αἱ ῥ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἄμ' ἔπονται
ὠκεΐης πτερύγεσσι· μεταχρόνια γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυϊ δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπαρήχους 270
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεμφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς Νυκτός, ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφωνοι, 275
Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.

Ἦ μὲν ἔην θνητῆ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῶ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν.

Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, 280
ἔκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦεν, ὅτ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλησιν.

Χῶ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα, μητέρα μῆλων,
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει 285
βροντήν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικέφαλον Γηρυονῆα

μιχθεις Καλλιρόη κούρη κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληεΐη
βουσι παρ' εἰλιπόδεσσι περιρρύτῳ εἶν Ἐρυθείη 290
ἥματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο
Ὅρθον τε κτεΐνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
σταθμῷ ἐν ἡερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν ἑοικὸς 295
θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα καλλιπάρηρον,
ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε
αἰόλον ὠμηστήν ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης. 300
Ἐνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλη ὑπὸ πέτρῃ
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
Ἡ δ' ἔρυτ' εἶν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθονὶ λυγρῇ Ἐχιδνα,
ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα. 305

Τῆ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃτι
δεινόν θ' ὕβριστήν τ' ἄνομόν θ' ἐλικώπιδι κούρη·
ἣ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὅρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·
δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὗ τι φατειὸν 310
Κέρβερον ὠμηστήν, Αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε
τὸ τρίτον Ὑδρην αὖτις ἐγείνατο λυγρὰ ἰδυΐαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄπλητον κοτέουσα βίη Ἡρακληεΐη. 315

Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὶ χαλκῷ
Ἀμφιτρωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἴολάῳ
Ἡρακλέης βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσας ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινὴν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερὴν τε· 320
τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
ἣ δὲ χιμαίρης, ἣ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος,
πρόσθε λέων, ὀπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης, 325
Ἥ δ' ἄρα Φῆκ' ὀλοὴν τέκε Καδμείοισιν ὄλεθρον
Ὅρθω ὑποδηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
Ἔνθ' ἄρ' ὁ οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, 330
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέσαντος·
ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.

Κητῷ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖσα
γεῖνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
πεύρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει. 335
Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστίν.

Τηθύς δ' Ὠκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ' Ἀλφειόν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην
Στρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον
Φᾶσίν τε Ῥῆσόν τ' Ἀχελωῖόν τ' ἀργυροδίνην 340
Νέσσον τε Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε
Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον θεῖόν τε Σιμοῦντα
Πηνειόν τε καὶ Ἔρμον ἑυρρείτην τε Κάικον
Σαγγάριόν τε μέγαν Λάδωνά τε Παρθενίον τε
Εὐηνόν τε καὶ Ἄρδησκον θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345

Τίκτη δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἶ' κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθῷ τ' Ἀδμήτη τε Ἰάνθη τ' Ἥλέκτρῃ τε
Δωρίς τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς 350
Ἴππῷ τε Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε
Ζευξῷ τε Κλυτίῃ τε Ἰδυϊά τε Πασιθόῃ τε
Πληξαύρῃ τε Γαλαξαύρῃ τ' ἔρατῇ τε Διώνῃ
Μηλόβοσις τε Φόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ
Κερκῆϊς τε φυὴν ἔρατῇ Πλουτῷ τε βοῶπις 355
Περσηῖς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τε Ξάνθη τε
Πετραίῃ τ' ἑρόεσσα Μενεσθῷ τ' Εὐρώπῃ τε
Μῆτις τ' Εὐρυνόμῃ τε Τελεστώ τε Κροκοπεπλος
Χρυσῆϊς τ' Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῷ
Εὐδώρῃ τε Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῷ Ὠκυρόῃ τε 360

καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφρων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
Αὐταὶ δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεσβύταται κοῦραι· πολλαὶ γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
Τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
αἳ ῥα πολυσπερές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἀνὲρ' ἐνισπεῖν,
οἳ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, ὅσοι περιναιετάωσιν. 370

Θεία δ' Ἥελιόν τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
Ἥῳ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
ἀθανάτοις τε θεοῖσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείναθ' ὑποδηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃτι.

Κρίῳ δ' Εὐρυβίῃ τέκεν ἐν φιλότῃτι μιγεῖσα 375
Ἄστραϊόν τε μέγαν Πάλλαντά τε διὰ θεάων
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδοσύνησιν.

Ἄστραίῳ δ' Ἥως ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότῃτι θεὰ θεῶ εὐνηθεῖσα. 380
Τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτεν Ἐωσφόρον Ἥριγένεια
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν·
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα, 385
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ,
ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.

Ἦς γὰρ ἐβούλευσεν Στύξ ἄφθιτος Ὠκεανῖνη
ἦματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 390
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μὴ τιν' ἀπορραΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἐξέμεν, ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Τὸν δ' ἔφαθ', ὅστις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος, 395

τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἧ θέμις ἐστίν.
Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στυξ ἄφθιτος Οὐλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα δέδωκεν.
Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον, 400
παῖδας δ' ἦματα πάντα ἐοῦ μεταναιέτας εἶναι.
Ἦς δ' αὐτῶς πάντεσσι διαμπερές, ὡς περ ὑπέστη,
ἔξετέλεσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·
κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃτι 405
Λητῶ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεῖ,
ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.

Γείνατο δ' Ἀστερίην ἐυώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλήσθαι ἄκοιτιν. 410

Ἦ δ' ὑποκυσαμένη Ἐκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἦ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς
ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα. 415

Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται,
κικλήσκει Ἐκάτην. Πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμῇ
ῤεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς,
καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάξει, ἐπεὶ δύναιμις γε πάρεστιν. 420

Ἦσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων.
Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο οὐδέ τ' ἀπηύρα,
ὅσσοι ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
ἀλλ' ἔχει, ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός, 425

καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσση· 427

οὐδ' ὅτι μουνογενῆς, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς, 426

ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν. 428

Ἦ δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν·
ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει, 434

ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλησιν· 430

ἠδ' ὀπότ' ἐς πόλεμον φθεισθήνορα θωρήσωνται
ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλησιν

νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι. 433

Ἐσθλή δ' αὖθ' ὀπότ' ἄνδρες ἀεθλεύουσιν ἀγῶνι, 435

ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάζει.

Ἐσθλή δ' ἰπήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλησιν. 440

Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
εὖχονται δ' Ἐκάτη καὶ ἔρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
ῥηιδίως ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.

Ἐσθλή δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἐρμῇ ληίδ' ἀέξειν· 445

βουκολίας δ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
ποίμανας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
ἐξ ὀλίγων βριάει κάκ πολλῶν μείονα θῆκεν.

Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσιν.

Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην 450

ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς.
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἱ δέ τε τιμαί.

Ῥεῖη δὲ δηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,

Ἴστίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον 455

ἴφθιμόν τ' Αἴδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἔρικτυπον Ἐννοσίγαιον
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.

Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὥς τις ἕκαστος 460

νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἴκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανιῶνων
ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.

Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐφ' ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι

καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς· 465

τῷ ὃ γ' ἄρ' οὐκ ἀλαὸς σκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδας ἐοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας

τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470

μῆτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα

παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἔρινυς πατρὸς ἐοῖο
παίδων θ', οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
καὶ οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι

475

ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὀππότ' ἄρ' ὀπλότατον παίδων τέξεσθαι ἔμελλε,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφόμεν ἀτιταλλέμεναί τε.

480

Ἔνθα μιν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.

Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδη μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.

485

Τὸν τόθ' ἔλων χεῖρεσσιν ἔην ἐσκάτθετο νηδὺν
σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσσας
τιμῆς ἐξελάειν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισι ἀνάξειν.

490

Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ἠὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
ὄν γόνον ἄψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
νικηθεῖς τέχνησι βίῃφί τε παιδὸς ἐοῖο.

495

Πρῶτον δ' ἐξέμεσεν λίθον, ὃν πύματον κατέπινεν·
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθήῃ γυάλοις ὑπο Παρνησοῖο
σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσιν.

500

Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀσειφροσύνησιν·
οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐυεργεσιῶν,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ στεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πίσυνοσ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

505

Κούρην δ' Ἴαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.

Ἡ δὲ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μεινοίτιον ἠδὲ Προμηθέα 510
 ποικίλον αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα
 ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν·
 πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μεινοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 εἰς Ἑρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῶ 515
 εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
 Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
 πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
 ἐστηῶς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσι·
 ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς. 520
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα ποικιλόβουλον
 δεσμοῖς ἀργαλείοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας
 καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦπαρ
 ἦσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 νυκτός ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις. 525
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων
 οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἶη 530
 πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἰόν·
 καὶ περ χωόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
 οὐνεκ' ἐρίζετο βουλάς ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 Καὶ γὰρ ὄτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι 535
 Μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῶ
 δασσάμενος προέθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τοῖς μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονα δημῶ
 ἐν ρίνῳ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοεῖῃ,
 τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῶ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

«Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὧ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.»

Ἦς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς. 545
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης
ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·

«Ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
τῶν δ' ἔλε', ὅποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.»

Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς 550
γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
Χερσὶ δ' ὅ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
Χώσατο δὲ φρένας ἀμφί, χόλος δέ μιν ἴκετο θυμόν,
ὡς ἴδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίη ἐπὶ τέχνῃ. 555
Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
καίουσ' ὅστέα λευκὰ θηέντων ἐπὶ βωμῶν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

«Ἴαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδῶς,
ᾧ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.» 560

Ἦς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς
ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου Μελίησι πυρὸς μένος ἀκαμάτιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
Ἄλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὐς πάϊς Ἴαπετοῖο 565
κλέψας ἀκαμάτιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δέ ἐ νειόθι θυμόν,
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὡς ἴδ' ἐν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισιν· 570
γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἀργυρέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτρην
δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι· 575
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους, νεοθηλέος ἄνθεα ποίης,
ἱμερτοὺς περιίθηκε καρήατι Παλλάς Ἀθήνη.
Ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580
Τῆ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα,
τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε,—χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,—
θαυμάσια, ζῳοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
ἐξάγαγ', ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
ὡς εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων, 590
τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ' αἶ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

Ἵς δ' ὀπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι 595
κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων—
αἶ μὲν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἡμάτια σπεύδουσι τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται—

ὡς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας 600
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκεν, ξυνήονας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοδ' ἐπὶ γῆρας ἵκοιτο
χῆτεϊ γηροκόμοιο· ὅ γ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς 605
ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται

χηρωσταί· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
τῷ δὲ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
ἐμμενές· ὅς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610
ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἔχων ἀλίσστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.

Ἦς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἴαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς

τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολυίδριν ἔοντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει. 615

Ὀβριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττω τ' ἠδὲ Γύη, δῆσεν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ
ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
καὶ μέγεθος κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. 620

Ἔνθ' οἳ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
Ἄλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥεΐη Κρόνου ἐν φιλότητι, 625
Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς·
αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.

Δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο, 630
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
οἳ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἳ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοί, δωτῆρες ἐάων,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥεΐη Κρόνω εὐνηθεῖσα.

Οἳ ῥα τότε ἀλλήλοισι χόλον θυμαλγέ' ἔχοντες
συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο. 635

Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι, 640
πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
Ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

«Κέκλυτε μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645

Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
Ἵμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
φαίνετε Τιτῆνεσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ
μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσα παθόντες 650

ἐς φάος ἄψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ
ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος.»

Ἦς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·

655

«Δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν, ὅ τοι περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
Σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος
ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόω καὶ ἐπίφροني βουλῇ
ῤυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι
μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνά κρατερὰς ὑσμίνας.»

660

Ἦς φάτ' ἐπήνεσσαν δὲ θεοί, δωτῆρες ἐάων,
μῦθον ἀκούσαντες πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
Τιτηνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἤκε φώσδε
δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσسونτο
πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
Οἱ τότε Τιτηνεσσι κατέσταθεν ἐν δαΐ λυγρῇ
πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτηνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφοτέρω· δεινὸν δὲ περιάχε πόντος ἀπείρων,
γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἴκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἡερόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῆ
ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατερῶων·
ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα στονόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
κεκλομένων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

665

670

675

680

685

Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος, ἀλλὰ νυ τοῦ γε
εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ 690
ἴκταρ ἄμα βροντῆ τε καὶ ἀστεροπῆ ποτέοντο
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφώντες
ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
Ἔξεε δὲ χθῶν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα 695
πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀυτμή
Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' αἰθέρα δῖαν ἴκανε
ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἶσατο δ' ἄντα 700
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἠδ' οὔασι ὄσσαν ἀκοῦσαι
αὐτῶς, ὡς εἰ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
πίλνατο· τοῖος γάρ κε μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
τόσσοι δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 705
Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κονίην τ' ἐσφαράγιζον
βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μέγαλοιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 710
Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο,
οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν
χερσὶν νικήσαντες ὑπερθύμους περ ἐόντας,
τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης· 720
τόσσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτη κ' ἐς γαῖαν ἴκοιτο·
ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων

ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτη κ' ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
Τὸν πέρι χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
γῆς ρίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο 730
χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι. Θύρας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735

Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἐξεΐης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἕασιν
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ,
χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
οὔδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο,
ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας. Νυκτὸς δ' ἔρεβεννῆς οἰκία δεινὰ
ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησιν. 745
τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἔστηώς κεφαλῆ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσι
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ δὲ θύραζε 750
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔέργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἢ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἴκηται,
ἢ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα, 755
ἢ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο.
Νύξ ὀλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.

Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσι
οὐρανὸν εἰς ἀνίων οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων. 760

Τῶν δ' ἕτερος γαῖάν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὄν πρῶτα λάβησιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

765

Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
ἰφθίμου τ' Ἄιδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ἐστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
νηλειῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελεθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὄν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
ἰφθίμου τ' Ἄιδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.

770

Ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῆσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντη
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.

775

Παῦρα δὲ θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις
ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

780

Ὅππότε ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυσῆ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ

785

ψυχρόν, ὅτ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
ύψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται·
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης

790

δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἄλα πίπτει,
ἧ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσση
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
κεῖται νήυτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσσον
βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δέ ἐ κῶμα καλύπτει.

795

Αὐτὰρ ἐπεὶ νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
ἄλλος γ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄεθλος. 800
Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
ἐννέα πάντα ἕτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
εἵρας ἐς ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ 805
ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. 810
Ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφῆς, ρίζησι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι 815
δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύης Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
γαμβρὸν ἐὼν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπιεῖν, θυγατέρα ἦν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασεν Ζεὺς,
ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη 820
Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύι, ἔργματ' ἔχουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος, 825
γλώσσησιν δνοφερῆσι λελιχμότες, ἐκ δὲ οἱ ὄσσων
θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσεν·
πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο·
φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι
παντοίην ὅπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ταύρου ἐριβρύχῳ, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰοκότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
ἄλλοτε δ' αὖ ροίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά. 835

Καί νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ
 καί κεν ὄ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε 840
 πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 ὀρнуμένιοιο ἄνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου, 845
 πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
 Ἔξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
 θυῖε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
 ῥιπῆ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 τρέε δ' Αἴδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων, 850
 Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἐὸν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντῆν τε στεροπῆν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 πληξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας 855
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασεν πληγῆσιν ἰμάσσας,
 ἤριπε γυιωθεῖς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος
 οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης, 860
 πληγέντος. Πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῆ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὡς
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ἐν ἐυτρήτοις χοάνοισι
 θαλφθεῖς, ἠὲ σίδηρος, ὃ περ κρατερώτατός ἐστιν,
 οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ 865
 τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑφ' Ἡφαιστου παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.

Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 νόσφι Νότου Βορέῳ τε καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο· 870
 οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῆ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ·
 οἱ δ' ἄλλοι μαψαῦραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν·
 αἱ δὲ τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,

πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θυίουσιν ἀέλλη·
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας 875
ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
αἶ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
ἔργ' ἔρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων
πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. 880

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,
δὴ ῥα τότε ὤτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἐὰς διεδάσσατο τιμάς. 885

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν
πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδὺν 890
Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.

Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
πρώτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν 895
ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν,
ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε. 900

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν ὜ρας,
Εὐνουμίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἶ ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
Μοίρας θ', ἧ πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθῶ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἶτε διδοῦσι 905
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνομη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,

Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβητο δερκομενάων
λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὄφρῦσι δερκίωονται.

910

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἢ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἦν Ἄιδωνεὺς
ἦρπασε ἥσ' παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἑξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
έννεα, τῆσιν ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

915

Λητῶ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐραניῶνων,
γεῖνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.

920

Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
ἢ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
δεινὴν ἐγρεκύδοιμον ἀγέστρατον Ἄτρυτώνην
πότνια, ἢ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε,
Ἥρην δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα
γεῖνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἦρισε ᾧ παρακοίτη,
ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Οὐραניῶνων.

925

Ἥρην δὲ ζαμένησε καὶ ἦρισε ᾧ παρακοίτη.

929a

Ἐκ ταύτης δ' ἔριδος ἢ μὲν τέκε φαίδιμον υἱὸν

929b

Ἥφαιστον, φιλότητος ἄτερ Διὸς αἰγιόχοιο,

929c

ἐκ πάντων παλάμησι κεκασμένον Οὐραניῶνων·

929d

αὐτὰρ ὁ γ' Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ἠυκόμοιο

929e

κούρη νόσφ' Ἥρης παρελέξατο καλλιπαρήφ,

929f

[...]

ἐξαπαφῶν Μῆτιν καίπερ πολυδῆνε' εὐοῦσαν.

929g

Συμμάρψας δ' ὅ γε χερσὶν ἐὴν ἐγκάτθετο νηδὺν

929h

δεῖσας, μὴ τέξῃ κρατερώτερον ἄλλο κεραυνοῦ.

929i

Τοῦνεκά μιν Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων

929j

κάππιεν ἐξαπίνης· ἢ δ' αὐτίκα Παλλάδ' Ἀθήνην

929k

κύσατο· τὴν μὲν ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
παρ κορυφὴν Τρίτωνος ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο. 929l
Μῆτις δ' αὖτε Ζηνὸς ὑπὸ σπλάγχνοις λελαθυῖα 929m
ἦστο, Ἀθηναίης μήτηρ, τέκταινα δικαίων 929n
πλεῖστα θεῶν τε ἰδυῖα καταθνητῶν τ' ἀνθρώπων, 929o
ἔνθα θεὰ παρέδεκτο ὄθεν παλάμαις περὶ πάντων 929p
ἀθανάτων ἐκέκασθ' οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, 929q
αἰγίδα ποιήσασα φοβέστρατον ἔντος Ἀθήνης· 929r
σὺν τῇ ἐγείνατό μιν πολεμῆια τεύχε' ἔχουσαν. 929s
929t

Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἔρικτύπου Ἐννοσιγαίου 930
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅστε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἄρηι
ρίνοτόρῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
δεινούς, οἷτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας 935
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἄρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.

Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν 940
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῆ· νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσιν.

Ἄλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληεῖην
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἄγλαΐην δ' Ἡφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις, 945
ὀπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.

Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός, 950
ἴς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,

αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόνετι,
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα. 955

Ἑλίῳ δ' ἀκάμαντι τέκεν κλυτὸς Ὠκεανίνη
Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἑλίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
γῆμε θεῶν βουλήσιν Ἴδυϊαν καλλιπάρηον. 960
Ἦ δέ οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃ
γεῖναθ' ὑποδηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Ἵμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
νῆσοί τ' ἠπειροί τε καὶ ἀλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσθε, ἠδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα. 965

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίων ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ
νειῶ ἔνι τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
ἔσθλόν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πάντῃ τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐκ ἔς χειρας ἵκηται,
τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὤπασεν ὄλβον. 970

Κάδμῳ δ' Ἀρμονίη, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
Ἴνῳ καὶ Σεμέλῃν καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ. 975

Κούρῃ δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακληεῖη
βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ. 980

Τιθωνῶ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ Ἥμαθίωνα ἄνακτα. 985

Αὐτὰρ ὑπαὶ Κεφάλῳ φιλύσατο φαίδιμον υἷον,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
παῖδ' ἄταλά φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ᾧρτ' ἀναρεψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

990

Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῆσι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστῆς Πελίδης καὶ ἀτάσθαλος, ὄβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας Ἴαωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Καὶ ῥ' ἦ γε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι, ποιμένι λαῶν,
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

995

1000

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἀλίοιο γέροντος,
ἦ τοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Πηλείδῃ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.

1005

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθήρεια
Ἀγχίση ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ
Ἴδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου ὕληέσσης.

1010

Κίρκη δ', Ἥελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
γείνατ' Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
Τηλέγονον δ' ἄρ' ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱεράων
πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσιν ἄνασσον.

1015

Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆι Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο Ναυσίνοόν τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ.

Αὐται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

1020

Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον ἀείσατε, ἠδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

(Bron: H. Evelyn-White, Hesiod, The Homeric Hymns and Homeric (Loeb Classical Library 57), 1914)